

Коляда Д.В.

здобувач вищої освіти 2 курсу ННІП ПФПНП
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Тінін Д.Г.

викладач кафедри ТСП Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СУЧАСНИЙ СТАН ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ В БОРОТБІ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ ТА КОРУПЦІЄЮ, ЯК УЧАСНИКА МІЖНАРОДНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

В умовах сьогодення кожен з нас щоденно стикається з інформацією про організовану злочинність та корупцію як в світі, так і в Україні. Ці обидва явища надзвичайно глибоко запустили своє коріння в осередки суспільства, та таким чином підривають функціонування держави, її політику, роботу органів державної влади, авторитет громадян до державної влади. Дана ситуація також створює народні стереотипи щодо корупції, та в свою чергу сприяють вирішенню різних питань шляхом хабарництва. Тому питання боротьби з корупцією та організованою злочинністю стоїть дуже гостро в кожній державі.

По- перше ,щоб краще подолати ці явища потрібно розуміти їх масштаби. Так, правоохоронні органи говорять, що розкриття таких злочинів доволі малий відсоток – приблизно 1 % держслужбовців притягуються до відповідальності щорічно.

На сьогоднішній день для усунення названих явищ в законодавстві були вжиті такі заходи, зокрема, прийняті: Закон України "Про запобігання корупції" від 14 жовтня 2014 року № 49, Закон України "Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки, Указ Президента України від 14.10.2014 № 808/2014 "Про Національну раду з питань антикорупційної політики". Крім того, Україною були ратифіковані базові міжнародні документи у сфері боротьби з корупцією (Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції від 01.01.2010 № 251-V), які зобов'язують держав-учасниць вживати заходи щодо розробки єдиної антикорупційної політики держави. Інституційне забезпечення цього процесу в Україні було здійснено шляхом створення спеціальних підрозділів: Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК), Національне антикорупційне бюро України (НАБУ), Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП), Вищий антикорупційний суд України (ВАСУ). Дана політика боротьби з корупцією в кожній державі обумовлена розвитком суспільства[1].

Також, проводячи повний аналіз ситуації ,що склалася, було запроваджено концепцію утворення та організації Державного Бюро Розслідувань. Його основним завданням стало: запобігання, виявлення,

припинення, розкриття та розслідування злочинів, які вчиняються вищими посадовими особами, службовими особами Національного антикорупційного бюро України чи Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або військовими. Та на сьогоднішній день цього замало, при чому замало не тільки в Україні, але й в світі.

У липні 2019 року Рада Безпеки ООН провели засідання з обговорення міжнародного миру та безпеки. На цьому засіданні було вирішено, що одним з пріоритетних напрямів являється вжиття дієвих заходів для регулювання боротьби з організованою злочинністю. Основною міжнародною організацією, яка спрямована на подолання міжнародного тероризму, організованою злочинністю та кіберзлочинністю являється Інтерпол [2]. Також є дуже багато на міжнародному рівні існує достатній перелік проектів для боротьби з тероризмом та кіберзлочинами, наприклад: «Nexus» із фокусом на країни Європи; «Pacific» (країни Південно-Східної Азії та Тихоокеанські острови); «Kalkan» (країни Середньої Азії); «Unmask», «Strikeback», «Aces», «Simbabotnet», «Singapore». У рамках боротьби з організованою злочинністю «Форталеза» (Project Fortaleza), що охоплює країни Латинської Америки та Карибського басейну, а також проект «Міленіум» (Project Millennium) — переважно країни СНД [2].

Україна працює у рамках проекту «Міленіум». Цей проект створив Інтерпол в 2000-му році через активізацію злочинних угруповань, особливо з країн колишнього СРСР на території Європи та країн Євросоюзу. Тож, вони займаються транснаціональною євразійською організованою злочинністю. Їх мета припинити поширення впливу на Східну Європу та Кавказ євразійських злочинних угруповань. В цьому проекті Україна співпрацює з 42 державами-учасниками. У травні 2018 у Львові пройшла міжнародна конференція, в якій вони визначили пріоритетним взаємодію щодо посилення обміну інформацією про осіб із статусом, який ще не криміналізовано в українському законодавстві.

Таким чином, створилася спеціальна база даних Criminal Analysis File (CAF). Ця база заснована на обміну інформації між правоохоронними органами країн-учасниць. В ній містяться персональні дані, біометрія різних злочинців, які відносяться до злочинних організацій, їх фізіологічних дані (татування, шрами і т.д.). Українські правоохоронні органи користуються саме нею.

В оперативно - розшукових або контррозвідувальних цілях правоохоронці використовують «Міленіум». Особливістю цього проекту є те, що українські правоохоронці обмінюються інформацією з іноземними державами. В результаті чого, деяким іноземцям може бути відмовлено у в'їзді на територію України.

Працюючи з цією системою, адвокати стикаються з проблемою отримати інформацію про свого клієнта, адже правоохоронці не розголошують дану інформацію. Надати таку інформацію може лише Комісія з контролю за файлами Інтерполу за запитом на розкриття інформації (Request for access) про особу.

При цьому виникла необхідність створення органу, який максимально швидко та безперешкодно міг би обмінюватись інформацією з іноземними правоохоронними органами. Під час зустрічі у Львові та обговорення проекту "Міленіум", Україна повідомила про створення Департаменту стратегічних розслідувань. Це спеціальний підрозділ Національної поліції у складі кримінальної поліції, який займається боротьбою та протидією організованої злочинності та корупцією, у тому числі в органах державної влади, місцевого самоврядування.

Підсумовуючи можемо сказати, що стан організованої злочинності та корупції – це реальна проблема багатьох держав, а не лише України. Одним із основних сил на міжнародному рівні для боротьби з ними виступає Інтерпол. Ця організація створює різні проекти для подолання цих проблем. Саме така співпраця та взаємодія багатьох держав допоможе зменшити кількість організованої злочинності та корупції як в Україні, так і в цілому.

Список використаних джерел:

1 Кулаковський Р.В. Сучасні проблеми боротьби з організованою злочинністю та корупцією. Міністерство юстиції України. Офіційний сайт. // - URL: https://minjust.gov.ua/m/str_5179 (дата звернення 19.09.2021).

2 Яковенко К.А. Впровадження міжнародного досвіду боротьби з організованою злочинністю в Україні: організаційні питання. Кримінальне право. Судовий вісник. 23.12.2020. URL: <https://equity.law/press-center/publications/1163.html> (дата звернення 19.09.2021).

Копасєв В.В.

здобувач вищої освіти Національної академії внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ ОРГАНІЗОВАНИМ ГРУПАМ І ЗЛОЧИННИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ ПІДРОЗДІЛАМИ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Суспільна небезпечність організованої злочинності полягає у тому, що це явище має негативний вплив на функціонування державного апарату, тим самим підриваючи авторитет держави, державної влади, довіру громадян до органів державної влади як політичного інституту, та становить загрозу національній безпеці держави.

У відповідності до вимог Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» під організованою злочинністю розуміється сукупність кримінальних правопорушень, що вчиняються у зв'язку з створенням та діяльністю організованих злочинних угруповань. [1]

Важливе місце еред правоохоронних орнів які протидіють організованим групам та злочинним організаціям відводиться підрозділам стратегічного розслідування Національної поліції, до основних завдань якого віднесено